

Čuk na pal'ci

Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Pavetti 9 — Tiska Narodna Tiskarna — Izdajatelj in odgov. urednik Franco Podberlič. — Cena oglasa: 1 milimeter višočine v širini enega stolpa l. — 80, za trgovske reklame, Bančna obvestila, poslana, osmrtnice vabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 l. — Celoletna naročnina 15 l. — Za mozemstvo 22.50 l.

Leto II.

GORICA, dne 20. marca 1923

št. 9.

Višek blagostanja, ki se obljubja Gorici.

Že vsak nas povprašuje:
»Kako se vam godi.
Je dalo glavno mesto
le delo in skrbi.«

»Zares težko bilo je
potiti se za kruh,
zdaj predem pivčevino,
lovim si pasjih muh.«

Zdaj že se prazni mesto
brez pušk in brez granat,
že kmalu več zaprtih
bo kot odprtih vrat.

Za čuka in za pajke
prostora bo dovolj.

za ščurke in stence
po metre tri in pol.

Že nočo kupovati
več ljudstvo na kredit,
zdaj noče v mestu jesti,
ne hodi v mesto pit.

Vse dere v stari Videm,
k' je za domovino vnot.
Kdo ta je domovina?
Trebušček je napet.

Ce mesto Videm zraste,
razlegne se čez plan,
bo prišlo do Gorice
že samo nekí dan.

Takrat bomo predmestje,
in nien beraški gost,
hvaležni, ako vrže,
nam katero suho kost.

No, zdaj pa jeza tiho,
še komu manjka kruh,
naj lakoto polrasta,
prepara si trebuh.

In zmoli za odloke
naj očenaše tri,
in za odredbo novo,
ki umreti dovoli . . .

Gorica, 20. marca.

Zadnje čase se godé po svetu čudne stvari. Krojači in šivilje kar ne morejo izdelati dovolj črnih srajc, tako ljudem vga-jajo. Pravijo, da so črne srajce boljše kot so imeli včasih vitezi železne, iz žice pletene srajce. Črna srajca človeka bolj gotovo obvaruje krogle, batine, psovke in drugih takih nevarnosti ki lahko zadenejo plašljivca v vsakdanjem življenju. Pravijo, da posebno po Notranjskem naročajo zelo veliko število črnih srajc. Če je to res, pa ne vemo.

Veliko senzacija je vzbudilo zadnje čase dejstvo, da je pristopila k črnim srajcam cela republika Marino, ki je baje tako velika, da lahko vzdržuje enega celega vojaka, ki je orožnik, občinski sluga in redar ob enem; pri vesellicah pa pobira odstropnice. Kot blisk se je rihnesla ta novica po Evropi. Prišla je tudi v Moskvo, kjer se je Lenin tako prestrašil, da je polil črno kavo po srajci. Brž so poklicali pod orožje svoje rdečo vojsko, sedem milijonov mož, sklican je bil tudi sovjet, ki bo zboroval. Vслед omenjenega dogodka v republiki Marino je bila na vseh svetovnih borzah ogromna panika. Devize so padle, (ne device, ker jih na borzah ni), batti so je bilo finančnega poloma vseh zadolženih držav, kar bi bilo samo po sebi utnevno, če bi ne vedeli, da imajo ravno te največ kredita.

Ni čuda, da poročajo listi, da je z ozlrom na te dogodke Lenina zadela kap. Slučaj gotovo ne bo resen. Lenin je namreč človek, ki v evropskem časonistru trikrat na dan zbolli in umrje, vsakokrat za drugo boleznijo. Upamo, da 'bó tudi zdaj na papirju okreval.

Če so se pa v rumunskem parlamentu poslanci krvavo stenli ravno vsled tega, nam ni znano. Upamo pa, da se v rimskem parlamentu radi tega ne bodo stenli. Pač pa je bil sprejet predlog, da se v spomin na ta dogodek izdela posebne svetinje iz vrtoiškega krompirja in standreških vržot, ki jo bodo lahko nosili vsi, ki znajo vporabiti hrbte.

Čak na palci.

IZDAJALEC PREDSTOJNIKA.

V predsobi visokega državnega uradnika je bilo polno občinstva, ki je čakalo, da pride na vrsto. Zadnja je prišla mlada elegantna dama, oblečena po vzorcu naj-novejše mode in zaklicala strežaju:

»Peljite me k gospodu svetniku.«

»Ej gospa, drugi tudi čakalo nestrpno že dolgo časa in bi radi šli k njemu.«

Toda ker gospod svetnik daje prednost lehim in mladim ženskam s zelo prozornimi svilenimi nogavicami in če mogoče kratkim krilom, vam ustrezem s pogojem, da ne boste predolgo notri. Koga naj priglasim?«

»Njegovo soprogo!«

O BOLHI.

»Pomisli, pravi Janko svojmu kolegu, »včeraj zvečer vliamem bolho, a sem se je usmilil in je nisem umoril, ampak sem odprl pokrivalo svoje ure in vanjo zaprl bolho. Drugo jutro ves radoveden, živi li še bolha, odprem uro in kaj zagledam? Ta drzna stvar sedi na sekundnem kazalcu in se vozi okolu kot otroci na karuselnu.«

Konfuzno jutro.

Humoreska.

Ako človek ni govornik in da je prisiljen govoriti občinstvu, je to ravno tako, kakor da bi silil šepavca plesat. In jaz bi moral govoriti. Imenovan sem bil namreč za častnega člana neke industrijske družbe. Na to industrijo sem se pa razumel, kakor zajec na boben. Moj govor sem študiral neprestano celih deset dni. Po noči in po dnevi sem mrmral sam s seboj, dvigal roke in pri tem rezal obraze, kakor klovn v cir-kusu. Tako sem bil utopljen v moje misli, da nisem niti opazil, kako so se mi ljudje posmehovali. Usodepolnega jutra sem sedel na pol oblečen na postelji in gromovito deklamiral, da so se stene tresle: »Gospoda moja, naš čas je zlato in zlato je dragoceno«. To frazo sem menda nekje čital. Kar sem pa dnevno sam dostavljal, sem sproti pozabil. Eno uro časa sem imel še pred seboj in nato bi moral v krasno razsvetljeno dvorano — na oder. Samo ob spominu nato, mi je že vrelo v mojih možganih. A kje je moja soproga? Da bi vsaj moja kava tu bila. »Gospoda moja, naš čas je zlato in zlato je — moja kava...« Stoj, salament kaj pričujem biti že sedaj konfuzen? »Zlato je... Kaj so pa ti vražji glasovi. Zdelo se mi je — ne natančno sem čul žensko stokanje.

Stekel sem kakor obstreljen srnjak pogledati v kuhinjo, v čumnato, sploh povsod, samo tega se nisem mogel spomniti, da leži moja soproga v spalnici na postelji. In ko sem slučajno odprl vrata njene spalnice, sem jo ugledal sedečo na postelji s solzami v očeh. »Edvard, dve uri te že kličem; glej za-dušilo me bo, niti govoriti ne morem.« Verjemi mi, sem dejal, da te nisem čul. »Gospoda moja, zlato je glas... nič nič, le povej mi kaj te boli.« »Pripravi mi brzo kozarec vročega mleka«, je šepetala. Nato napiši pismo Marjeti, da pride semkaj in pismo nesi na pošto. Na povratku stopi k gospi Kanarčevi in prosí jo, naj pride tudi semkaj. A... a... h Ed...« — »Ne boj se, ženska, jaz bom kar sfrčal, da vse opravim. Tedaj, kozarec gorke pošte... ena Marieta s pismom...« Vse sile sem v kuhinji navel, da bi ogenj napravil. Vse zaman! Goreti ni hotelo. V naglici sem vlijl steklenico petroleja na oglje, ali vsaj hotel sem tako. V moji razburjenosti na sem vlijl petrolej v mleko in mleko potem na oglje. Kaj storiti? Spomnil sem se še iz dijaških let, da za grlo ni boljšega kakor slanik. Že sem hotel steči na ulico, ko sem se spomnil, da moram napisati pismo. Brž sem napisal na polo papirja Marietin naslov in na ovitek: »Marieta pridite nemudoma k nam, moja soproga se ženl.« Ko sem končal, sem šele uvidel pomoto. Haid napisati drugo. Sedaj pa urno, niti minute ne izgubiti. »Gospoda moja, naš čas je minuta...« Vrag vzemi še govor. Naglo sem drvil proti poštnemu poslopju in čim hitreje sem šel, tem močnejše mi je utripalo srce in po glavi mi je šumelo. Ravno v tem trenutku mi je najbolj silil v glavo moj govor. »Gospoda, moja Marieta...«

Ustavil sem se pred neko izložbo in hotel kupiti zdravilo. Brskal sem z očmi deset minut med stvarmi ter naštel nebroj krožnikov in svetilk. Ko sem spoznal zmoto, sem jo urno odkuril na pošto — in evq me pred prodajo znamk. »Šest svežih slanikov« sem se iz vse sape zadržal. Okno se je z ropotom zaprlo. To je pa že preveč. Jaz, ki nimam nikoli časa za šalo, sem nervozno bobnal po oknu. In zopet se odpre. »Nesramnost! zakričim uradniku, »Če pomislim, da imam doma bolno soprogo in odpotujočo ženitev.«

»Kaj hočete vendar, Vi dvorni norec!« zakriči uradnik še močnejše od mene. »Kaj, kako, kdo je norec, Vi nazite se...« Jaz sem bil ves iz sebe. Tla so pod menoj gorela in ta človek me je brez potrebe zadrževal. »Mi daste že enkrat svetilko — hočem reči znamko za 50 stotink?« Končno je bilo to vendar rešeno. Na poštni škrinjici sem prilepil znamko, ter urno stekel k Marjeti in ji v eni sapi zaukazal, naj urno nese pismo na pošto in tamkaj moji soprogi reče, da takoj pridem. Hvala Bogu! Rešeno je bilo tudi to. Sedaj mi ni preostalo drugo, kot slaniki. Kakor blisk sem švigal iz ulice v ulico in na veliko srečo vendar prišel prav v trgovino, kjer sem pustil prav lepo zavutih 6 slanikov. Vse nadloge sem bil tedaj rešen in v par skokih sem bil doma pri ženi. Toda saj ni bila niti več bolna, ker je gospa Kanarčeva, ki sem se veda pozabil nanjo, sama prišla in jo ozdravila.

Tudi zdravnik ni bilo treba, ki sem ga tudi pozabil poklicati v trgovini. Očložil sem tedaj slanike, ter se napotil v mojo pisarno. In govor? Komaj sem se vnovič spomnil nanj, se začujejo koraki. V istem hipu sem pa ugledal na stopnicah dva slanika, ki sta svoji glavi molila navzgor. No še to sem moral izgubiti. Pobral sem ju naglo in poslušal od kje prihajajo glasovi korakov. Že se mi je nekdo bližal, a jaz sem še vedno neodločno stal s slanikoma v roki. V nestrpnosti in zadregi sem urno porinil v prvem nadstropju v poštno škrinjico policijskega komisarja svoje slane živalice ter skokoma prekoračil stopnice. Moj govor na nisem držal, marveč sem se odpovedal tudi častnemu članstvu.

KAJ JE VEDEL ON?

Križišnik je imel reumatično bolezen. Zdravnik mu je priporočal mnogo gibanja in telovadbe, dokler se močno ne spoti. Ker pa je imel siromak ves božji dan službo, se je zamogel tem ukazom le po noči odzvati. Neko noč je z vso silo tekal po ulicah. Nekaj časa ga je občinstvo gledalo začudeno, nakar so pričeli redarji teči za njim. Eden ga je dotekel in v eni sapi vprašal:

»Čemu tečete tako?«

»Ei, telesne vaje.«

»Pridite z. menoj na komisarijat.«

»Pa saj mi je zdravnik ukazal teči dokler se spotim, da ozdravim reumatizem.«

»In niste čuli, da smo tekli za vami?«

Križišnik (nedolžni): »Da, ali jaz sem mislil, da imate tudi vi to bolezen!«

Hindenburgove sanje.

Hej, si misli Hindenburg, ki je nekoč krtačil Francoze in jih pometal v smetišnice porazov, če bi dali meni le en dan časa, to bi jim *plačal* vojno odškodnino, to bi jim dal, da bi bili črni brez premoga, bi jim pokazal Ruhr, da bi tekli več kot tisoč ur naprej v Pariz. So pač le sanje. Polnkaré sedi na Nemčiji in vpíje, naj plača, plača... samo, da sme Francija --- ropati.

SPRIJEN OBED.

Mesar je vstopil v svojo trgovino in se ozrl v pregled po razstavljenih živilih, nakar vpraša pomočnika:

»Kdo je kupil oni ostali sir, ki je bil ves črviv in plesniv?«

»Gospod Jamšek!«

»In tista jajca, ki smo jih imeli tu že štiri mesece?«

»Gospod Jamšek!«

»Pa ono smrdljivo maslo, ki se je spridilo?«

»Tudi gospod Jamšek!«

»Oh ubogi jaz! Vedno in vedno Jamšek; in če pomislim, da moram danes k niemu na obed!«

KAKO BI VEDEL?

Na gališko-ruski meji smo odorli nov vojni telefon, do prve straže ob meji. V mojem brlogu je bilo nekaj vojakov in delavcev, ki so se med seboj razgovarjali, dasiravno ne glasno, a se je zamoglo na nasprotni strani vseeno čuti mrmranje. Pozvonim: »Drin... drin... halo!«

... »Halo!...«

»S kom govorim?«

Grobna tišina.

»Halò... halò!...«

»Halò!«

»S kom govorim vendar!...«

Tišina kakor prej.

»Halò, halò, halò!«

»Neka vrag uzme i tvoj halò!«

»Halò, povejte mi vendar s kom govorim?«

»Što vraga ja znam, s kom govoriš ti tamo v tvoji dublini. Ja siromak natezam tihna, a ne mogu da znadem, s kom se ti svadžaš!«

PRI KLOBUČARJU.

»Želim en klobuk za me!«

»Takoj takoj, gospod. Evo, ta vam stoji kakor vlit.«

»Koliko stane?«

»Naredimo... bomo rekli 50 lir, po stena cena.«

»50 lir! Pa saj...«

»Jaaa... pa morete vpoštevati, današnjo krizo, visoke plače delavcem, draginjo in absolutno pomanjkanje tvarine...«

»Pa saj sem tudi...«

»Zraven tega morate vpoštevati drago stanovanje, takse, stotinke za vojno... osobje... vse skupaj naraste, da je groza. Toda ker ste nov odjemalec, ki si ga želim obdržati, bomo kaj malega znižali...«

»Pa saj sem tudi jaz klobučar!«

»In zakaj mi nište to takoj rekli!«

Potem naj bo 10 lir in ne govorimo več o tem.«

PREVEČ RADOVEDEN.

Nek izvenredno eleganten gospod se predstavi na kvesturi načelniku in ga lepo zahvali, da se mu je posrečilo v enem dnevu vloviti tatu, ki se je po noči prikradel v njegovo stanovanje. »Poleg tega imam še drugo prošnjo«, je rekel naposled.

»Prosim, prosim«, de naglo načelnik.

»Želel bi, da mi gospod načelnik dovolj obiskali tatu.«

»To bo pa težko, dokler ne zaključijo preiskovalni sodnik svoje poročilo zaslišanja. Ali imate tako zanimanje do tega hudodelca?«

»Da, gospod načelnik. Stvar je namreč ta, da bi ga rad vprašal, kako mu je bilo mogoče priti v moje stanovanje po noči, ne da bi ga moja žena čula, medtem ko to jaz že trideset let poskušam, a se mi ne posreči.«

Pravijo, da bodo Celjani zidali visoko šolo do vrha, načrt je že narejen. Kar bo stroškov, bo plačal Pikula iz Prema; tako je sklenil občinski odbor v seji v noči 24. na 25.-II. t. l., če ne se bo proti njemu sodnijsko postopalo. Prepis tozadevnega zapisnika leži v pisarni pri »Municipio di Celje«. Čuk na palci ga je že videl.

Pravijo, da je tribuški stric skoval nov poštni urad za babje čenče.

Pravijo, da si na Volarjih fantje in dekleta menda zato ne upajo obnoviti svojega že prej obstoječega pevskega in izobraževalnega društva, ker se bojijo konkurence od strani že v občinskem vodnjaku se nahajajočega pevskega društva »Rega«.

Pravijo, da nekateri ljudje na Slapu pri Vipavi hitro sodijo in še hitreje obsojajo. To je po novodobni slapenski justici.

Pravijo, da v Renčah nekatera dekleta nimajo rade zidarje, imajo raje »šuštarije«; zato, ker jim včasih posodijo malo smole, da si namažejo frizuro, da jim lepše strči na oči.

Pravijo, da v Hrenovicah pri farji ne smejo prodajati žganja ob nedeljah, zato pa kuhajo tako močan čaj, da hodijo pivci »fajhtni« domov. Čuk jih je videl.

Pravijo, da Šturski vodovodni odbor namerava dati vse vodovodne grape vojaščini v najem. V slučaju vojne med grvin žapuško republiko da se uporabijo za »šicen grabne«.

Pravijo, da bodo v Trnovem napravili vodovod. V to syrho namerava občinska uprava pokupiti vse bezgove grme. Ugotovilo pa se je, da bo iz njih premalo cevi. Primanjkljaj pa nameravajo nadomestiti s cevkami od »faji«. Živeh!

Pravijo, da je v Trnovem neki prostor, takozvana »garaža«. V najem ga misli vzeti neki podjeten veletrgovec, ki namerava v tem prostoru vezati otrobe.

Pravijo, da je Trnovski župan zelo »velik« mož. Do vrh klobuka meri 1 m 85 cm.

Pravijo, da imajo v Solkanu jezični brzozjav, ki je vsak dan na razpolago.

Pravijo, da nameravajo študentske brunne klepetulje obleči spokorno obleko in opustiti načrt za brezlični lažibrzozjav.

Pravijo, da Študentska mladina pridno obiskuje neko lišo, v kateri se vrši predavanje o zakonski zvestobi.

Pravijo, da se nekatere Rutarske punce vsaki dan ženijo a nikdar poročijo.

Pravijo, da so cerkljanska dekleta zelo lepa, ker nosijo mreže in prozorne nogovice tudi kadar grejo trosti gnoj.

Pravijo, da so nekatere cerkljanske gospodične prosile Čuka na palci za podaljšanje policijske ure in sicer do treh zjutraj.

Pravijo, da je neka gospodična iz Straže pri Cerknem na zadnjem zborovanju obsodila Čuka na palci na smrt, a ker ga ne more dobiti, ga je šla s kolesom v Gorico loviti.

Pravijo, da čepovanski požarni odbor rabi čebulo, česnik in poper. Kdor hoče prevzeti izdelovanje klobas, naj se javi.

Pravijo, da čepovanski fantje ne bodo več rabili močiljarjeve peči, ker bo solnce za cerkvenim zidom kmalu dosti toplo, Maričke se bodo pa še vedno zaman ozirale.

Pravijo, da je v Homcu preveč stricov; da se te vrste zverjad še bolj ne zaplođi, je priporočati, da jih nekaj v kratkem poročijo. Bo kaj?

Pravijo, da bi se podleskovši fantje radi ženili, pa se ne upajo pripeljati nevesto domov radi prefine ceste, ker je le 25 cm široka. Sedaj meni podžupan, da jo bodo še malo stisnili.

Pravijo, da v Gorjanskem cerkveni pevcí zato nečejo lepo peti, ker jim cerkev orgel noče kupiti.

Pravijo, da se nekatera gorjanska dekleta še po 11. uri zvečer sprehajajo po cestah. To ni lepo. Čuk jih je videl, ko so še po 11. uri zvečer popivale s fanti v gostilni.

Pravijo, da se bo prîhodnjo nedeljo vršila v Sovodnjah ženska dirka z obroči in sicer v plavalnih hlačeh. Tista, ki pride prva na cilj, dobi slamnatega moža.

Pravijo, da se dobe v Štorjah pupke, ki so poskrbele zato, da se nauče italijanski jezik, ker slovenski, nemški in madjarški so že pozabile....

Po napevu „Venderigola in Piazza“.

Sem grande krašovka
sem peršla de karso
kon grande karo u faše notre,
e šempre cigo, per tute le place
le mi je faše, so po trico no pu!
Pa moj ta starî nono,
ke štuciga pr žlajf
e mi ja stara nona
kumanda pr zakaj:
vu vantî, vu vantî,
vu vantî kun kuvaj!

Sem dada dreto
u grande štarija
ponujat mi jo, frišno fašo
pa ga je perso, za mana en pulisaj
ki ga je cigo, va fora nazaj.
Pa moj ta starî nono
čapiro je feral
e mi ja stara nona
že dito moj kuvaj:
vu vantî, vu vantî,
vu vantî pimpingal!

V KOPALIŠČU.

Neka gospodična je bila v nevarnosti, da vtone. Mlad zdravnik, ki je ves čas ni izpustil iz pred oči in jo je opazoval z obrežja, je nemudoma skočil v morje. Po dolgem naporu in muki se mu je posrečilo privleči jo na suho.

Ko se je zavedla in pogledala na okolu in uzrla svojega mladega rešitelja, se mu je ljubko nasmehnila, da so se vsi beli zobčki prikazali. Z milim glaskom mu je dejala:

»Gospod doktor, nikdar ne pozabim, kaj vam dolgujem«.

Doktor (povsem naravno): »O gospodična, prava malenkost: tisoč lir«.

NOBEL.

Sin nekega tukajšnjega uradnika je bil še pred kratkim v nekem inozemskem konviktu. Dosegel je šestnajsto leto in oče ga je pozval domu. Ko je šel prvi večer s svojimi novimi znanci po mestu, se je jako čudil, da oni vsako bolj nenavadno stvar imenujejo s kakko ptujo besedo. Ko je ugledal na oknu neke kavarne napis: »Danes Tango«, (moderni ples), jih ni niti vprašal za prevod, ker ga je bilo sram. Zato pa je drugi večer, ko so sedeli v neki restavraciji in zahtevali pivo, hotel tudi on pokazati svojo modernost, ter z vso mirnostjo naročil eno poročjo »Tango s Foxtrout«.

TUDI LAHKO.

Neki profesor je na potovanju okrog agrarcev v nekem trgu predaval, kako se zamore odstraniti z oljkinih dreves oljkina muho potom pokajenja. »Dokazano je pravi profesor, da so oljkina drevesa, ki se nahajajo ob železniški progi, brez te golazni in sicer se to pripisuje dimu iz lokomotive...«

»Oprostite, gospod profesor«, ga prokine nek neprepičan in neveren kmet: »kaj ni lahko mogoče, da jih ni radi piskanja lokomotive?«

LAŽNJIVA GOSPODINJA.

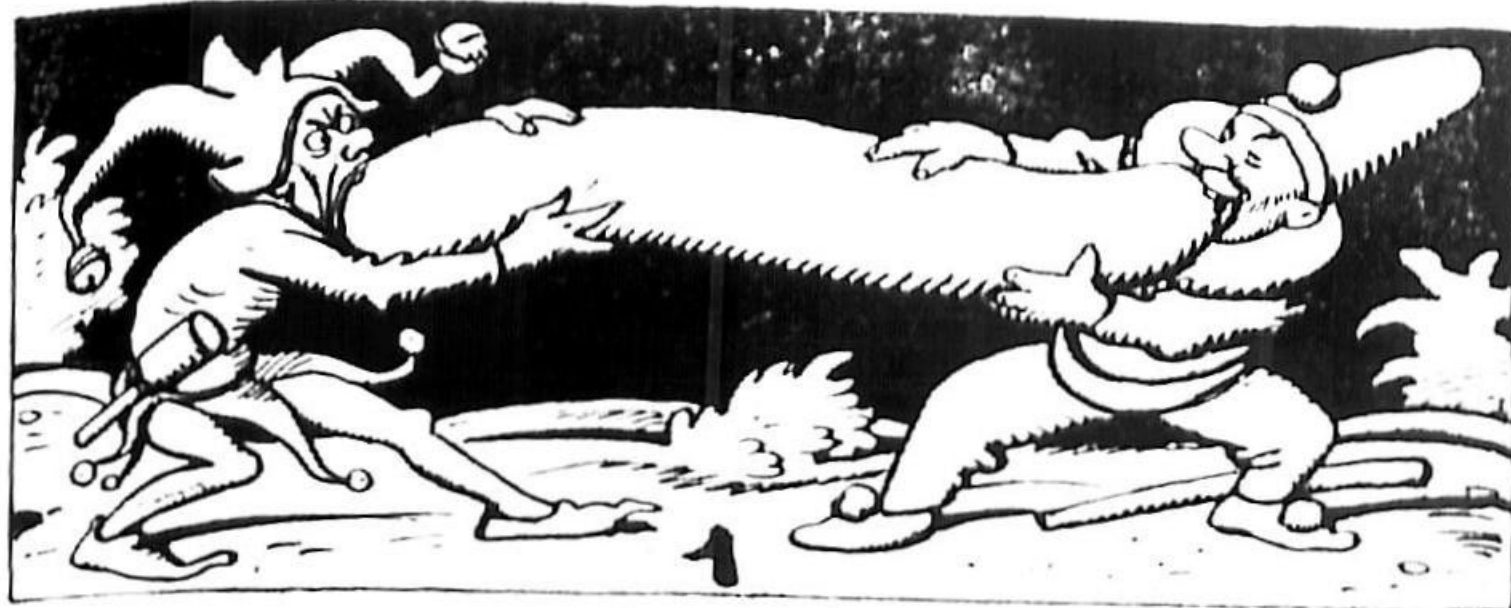
Zares, čudna moja gospodinja. Preteklo nedeljo je povabila svojo prijateljico na kosilo. Ponudila sem se, da ji jaz osebnoponesem povabilo, nakar mi je odgovorila, da je daleč na drugem koncu mesta ter, da se vsled tega lahko v kakih urah izgubim. Razumela pa sem, da me ni hotela radi tega poslati, ker mi je bila nevoščljiva za napitnino, kajti pomisli, da njena prijateljica biva v hiši, ki se našo tišči.

»Kako, ali res?«

»Gotovo! Čez 10 minut sem jo sama videla v njeni sobi v ogalu, kako je vteknila šobo v nekakšo cev in ji rekla: »Glej Panica, da v nedeljo nikakor ne odmanjkaš na kosilo, ker te moj soprog osebno naproša«.

Boj za Maloazijsko klobaso.

Hej, to je vesel predpust,
to res je pravi ples!
Se Girk in Turek tepeta,
še kateri drugi vmes.

Klobasa bila dolga,
jo nihče ne poje,
sta grizla jo in grizla,
je kratek konec že.

Je zmanjkalo dobrote,
sta planila si v nos,
in tak je konec pravde:
ni Girk bil Turku kos.

Je Turek dobrosrčen,
ni vrnil mu jih mar
klobas, ko na sedačo,
narisal jih je par!

Pravijo, da so bili vsi trije botri pri krstu znov v Tolminu nesposobni za ta posel, ker je predpisano, da drži boter svojega krščenca tekom krstnega opravila v naročju, kar so pa ti botri opustili.

Pravijo, da bodo zidali v Matenji vasi društveni dom takoj po vesoljnem potopu. Do ta krat bo zrastle še cel gozd borovcev, ki bodo cenejši od L 5.40 kos.

Pravijo, da bode račune september-ske veselice p. l. v Matenji vasi proučila posebna komisija in jih poslala parlamentu v pregled. Jako praktično!

Pravijo, da bodo »Ponikovske punce« nekatere po Vel. noči, šle povsod na ples. Tudi če bo na »Angeljski gori« ali pa na »Nanosu«, ker tam upajo, da jih mogoče ne najde Čuk!

Pravijo, da se bo ustanovila za kataster Matenja vas in Rakitnik lesna trgovska družba, ki bo prodajala les pod polovično ceno.

Pravijo, da bodo v Matarski občini se zidali »glini en par« šol. Ker pa jim piškav sold manjka do okrogle svote, ne morejo začeti s sezidanjem. Kdor ga ima prišparanega — naj ga posodi.

Pravijo, da je bilo v zadnjem »Čukcu«, da Budanji ne bodo sadili več krompirja in fižola, ampak sejali koruzo, da bodo zgradili tvornico za metlice... Povabimo pa dotično osebo, katera je dala dopis v list, za ravnatelja tovarne, gotovo ima sedaj slabo službo. Saj bi v Budanjah kate-rega dobili, pa nimajo časa, ker morajo delati metlice.

Pravijo, da kdor želi prejemati pisna ne le samo v slovenskem jeziku, ampak tudi v italijanskem, naj se poda v Šempolaj. Zadostuje beseda, »Io Te amo«. Vežbališče »alla mossa« nekaterih Šempolajskih deklet je vedno na razpolago za to. Prednost imajo tudi mladeniči, ki so že zaročeni.

Pravijo, da je v Št. Petru pri Gorci šest mladoletnih deklet, ki so že v pustu napravile izkušnje za »Fokstrot« tango. Kakor se sliši, bodo vse odlikovane s krasnimi svetinjami. 3 bodo dobile srebrno iz debele repe, katero so pridelali v Pleškoviči, 3 pa zlate, iz korenja, pridelanega v Girgarju.

Pravijo, da je našel Tominc v »Postranah« med gnojem mrežo. Ona gospodična, katera jo pogreša, jo najde (ako jo ni odnesel Čuk na palci) istotam.

Pravijo, da misli uprava vzeti še to pomlad v mestno službo par sto koscev, da pokose travo, katera je tako bujno zarastla prosto luko. — »Kmetijska družba« za Trst in okolico je nasprotnega mnenja in misli, da bi se z delom nekoliko počakalo in dalo s tem možnost našim kmetovalcem, da vidijo na licu mesta velikanske uspehe, katere se da doseči brez umetnih gnojil.

Vsled prve govornice je nastala na senenem trgu panika. — Mesarji predvidevajo znižanje cen.

Pravijo, da se godijo čudeži v Podgori. Na gostilnah Slovencev se pojavlja napis: »osteria«, onc Italijanov pa dobivajo zraven tega tudi lepe slovenske napise, kakor: restavracija, krčma.

Pravijo, da bo na pošti na Prestranku upeljana cenzura. Oddelek za Koče, Slanino in Selce že posluje.

Pravijo, da je »Kmetovec« dobro igral pri »Krivoprisežniku« v Slavini, še lepše pa potem, ko je b'lo že »lušno«.

Pravijo, da misli vlada razpustiti društvo »i-a« v Rakitniku, ker se boji, da bo imela na državni meji premalo analfabetov. Opozarjamo jo pa, da bo precej izgubila na užitninskem davku, kajti vsak »i-a« stane liter.

Pravijo, da nekaterim slavinskim dekletom gorijo srca za uniforme. Če se jim bodo užgale še bluze in krila, pride »Čuk« gasit.

Pravijo, da imajo hoški fantje tak apetit, odkar so pili »šmir« olje, da še mačke niso varne pred njimi. Pozor, hestniki mačk!

„ADRIA“ čevlji

EDINI
domači
izdelek
te stroke.

Izdelek
domače
zadružne
industrije

Čevljarška zadruga v Mirnu

izdeluje že nad 15 let prvovrstno obuvalo, znano pod znamko „Adria.“ V ceniku na nasprotni strani so označene cene nekaterim splošno zaželenim vrstam „Adria“ čevljev. Čevljarška zadruga pa izdeluje še razne druge vrste čevljev ter se pri pisemenih naročilih ozira na željo naročitelja. Poleg v ceniku označenih vrst izdeluje zadruga tudi takozvane „drugovrstne čevlje“, ki so 10 do 20 odstotkov cenejši nego oni v ceniku označeni, seveda tudi temu primerno manj dobri, a še vedno boljši nego izdelki drugih tovarov.

„ADRIA“ čevlji se prodajajo:

A. V lastni prodajalni v **Gorici, Corso Verdi 32, v Trstu, Via del Rettori 1.**

B. V komisijonalnih zalogah in sicer:

Idria trgovina Valentin Treven.
Cerkno „ Maks Štucin.
Volče „ Franc Podreka.
Bovec „ Franc Mihelčič.
Šturje „ Pavel Kunstek.
Vipava „ Jakob Fajdiga.

Števerjan trg. Kons. društva.
Farra „ Friderik Spessol.
Podgrad „ Štefan Baudaž.
Pazin „ Karolina Sandrin.
Koper „ Giov. Scher.
Marčani „ Petar Gonan.

Medolin trg. Dominik Belci.
Solkan „ Bruno Saunig.
Cittanuova „ Nikola Uriziö.
Št. Peter na Krasu „ Kmetijska zadruga Kal.
Renče „ Gospod. društvo.

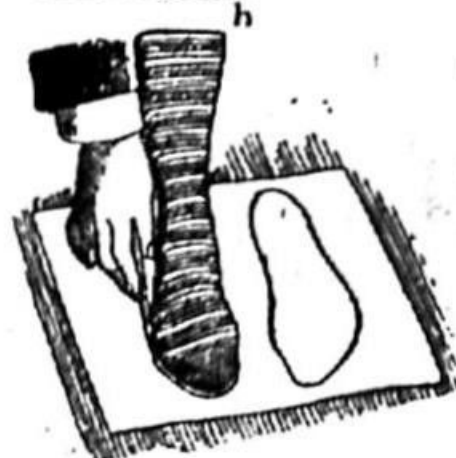
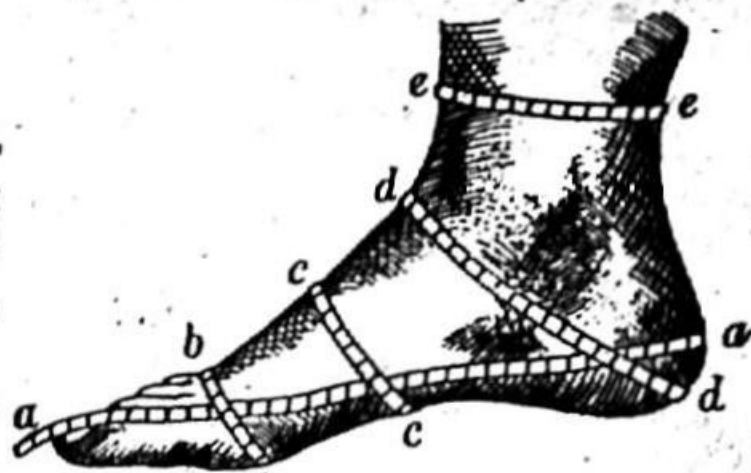
C. Pri raznih trgovcih na deželi.

D. „ADRIA“ čevlji se lahko pisмено naročijo naravnost v tovarni v Mirnu, ki razpošilja po poštnem povzetju zavojnine prosto tako, da plača naročnik le v ceniku označeno ceno. Upoštevajo se tudi najmanjša naročila.

Pri naročilu naj se navede številka vrste čevljev in velikost, ki se želi. Najboljše je poslati tudi **obris stopala** ter v besedi označiti zaželeno vrsto. Ozira se tudi na posebne želje. — Vsa naročila se pošiljajo z obratno pošto. Ako bi slučajno dotične vrste ne bilo v zalogi, se naročilo izvrši najkasneje v osmih dneh. Kar ne ugaja ali ni po meri, se zamenja.

Naročila naj se pošiljajo na naslov:

„ČEVLIARŠKA ZADRUGA“ v Mirnu pri Gorici (Merna).

Jemanje mere.

Pri naročilu naj se pošlje natančna mera kakor kaže slika 1. ter obris stopala po sliki 2.

Pri jemanju mere naj se noga ne drži napeto, ampak naravno. Pri obrisu stopala naj se drži svinčnik pokončno.

Mero se jema z obuto nogavico.

Pri normalnih nogah zadostuje obris stopala.

Čevljarstvo "Adria" čevljev

IZDELEK

Čevljarske zadruga v Mirnu

Številka vrste	Skupina	Kroj nadplata	Koža nadplata	Spodnje delo	Visokost podpetnika	Uporaba	Velikosti	C E N A
156/a	Moški	Visoki za vezati	Črni telečji box	zobičano	3 1/4 cm	za praznik	40-46	Cena za štev. 40 L 77
156/o/a	"	" " "	barvan " "	"	"	"	40-46	" L 82
101	"	" " "	kravina	kovani	nizke	za delo	40-46	" L 52
155	"	" " "	črna teletina	nezobičano	"	za delo in praznik	40-46	" L 63
163/a	"	" " "	močna kravina	kovani	"	za delo v mokrem	40-46	" L 68
173/II	"	" " "	" " "	dvono šivano	"	za hribolazce	40-46	" L 87
413	"	Sandali	rujav box	šivano	"	"	40-46	" L 38
108	Ženski	Za vezati 16 1/2 cm visoki	črni telečji box	zobičano	"	za praznik	38-42	Cena za štev. 38 L 68
126/a	"	Za vezati 22 cm visoki	" " "	"	5 1/2 cm	"	35-42	" 35 L 82
126/o/a	"	" " 22 " "	barvan " "	"	"	"	35-42	" L 88
156	Dekliški	" " 16 " "	črni " "	"	3 1/2 cm	"	35-37	" L 60
156/a	Ženski	" " 16 " "	" " "	"	5 1/2 "	"	35-42	" L 71
336	Dekliški	Za vezati nizki	" " "	"	3 1/2 "	"	35-37	" L 58
336 a	Ženski	" " "	" " "	"	5 1/2 "	"	35-42	" L 68
346/o a	"	" " "	barvan telečji box	"	"	"	35-42	" L 72
356/a	"	Na pasove nizki	črni " "	"	"	"	35-42	" L 68
356/o/a	"	" " "	barvan " "	"	"	"	35-42	" L 72
155	"	Za vezati 16 cm visoki	črna teletina	"	3 cm	za delo in praznik	35-37	" L 52
155/a	"	" " 16 " "	" " "	"	3 1/2 cm	"	38-42	Cena za štev. 38 L 58
101	"	" " 16 " "	rujava kravina	nezobičano	nizke	za delo	35-37	" 35 L 40
101 a	"	" " 16 " "	" " "	"	"	"	38-42	" 38 L 45
1173	Ženski in deški	Za vezati visoki	rujava kravina na lice	dvono šivano	"	za hribolazce	35-40	" 35 L 83
156/a	Deški	" " "	črni telečji box	zobičano	3 cm	za praznik	35-39	" L 63
155	"	" " "	črna teletina	"	nizke	za delo in praznik	35-39	" L 50
101	"	" " "	rujava kravina	žebljano	"	za delo	35-39	" L 40
413	Deški in ženski	Sandali	rujav box	šivano	"	"	35-39	" L 33
156 a	Otročji	Za vezati visoki	črni telečji box	zobičano	"	za praznik	29-34	Cena za štev. 29 L 43
157/o/a	"	" " "	barvan " "	"	"	"	29-34	" L 45
105	"	" " "	črna teletina	"	"	"	29-34	" L 40
101	"	" " "	rujava kravina	nezobičano	"	za delavnik	29-34	" L 31
413	"	Sandali	rujav box	šivano	"	"	29-34	" L 27
106 I/a	"	Za vezati visoki	črni telečji box	zobičano	"	za praznik	25-28	Cena za štev. 25 L 36
107/o/a	"	" " "	barvan " "	"	"	"	25-28	" L 37
105	"	" " "	črna teletina	"	"	"	25-28	" L 30
105 II	"	" " "	" " "	nezobičano	"	za delavnik	25-28	" L 28
413	"	Sandali	rujav box	šivano	"	"	25-28	" L 23
106 I/a	"	Za vezati visoki	črni telečji box	zobičano	"	"	20-24	Cena za štev. 20 L 30
107/o/a	"	" " "	barvan " "	"	"	"	20-24	" L 30
108 I/a	"	" " "	črni ševret	"	"	"	20-24	" L 26
413	"	Sandali	rujav box	šivano	"	"	18-24	Cena za štev. 18 L 14

Vsaka nadaljna višja številka velikosti stane 1 liro več.

Ribničan Urban.

Ampek toku sm biu jezen k'je biu istrski nosu zekljat, de sm uob njega pršu, de sm dama presico zeklon, pa klobase ž nje nerjedu. Prou glih toku, koker je tisti Janes Danelov u Ajdovščni sturu. M'je un dan tam u Ajdovščni aden prpovdavov, de so Janezi k'rojne ukrake, jen de jo biu zetu toku hedu žalasten, de je šu ne glih damu, pa še uosla prodau. Puotlej se ie pa s Šturskem lajtnantom uod fašištu pomejnu, de buo štiri zajce prodau, jen ze tisti dnar bajlga medvajda klipu, pa de buosta šla skep ž njim po svajte u bugajmje petlet; mjedved buo pa ze kuošto po sounci pljesou, pa neh douguve poju.

Pr mejkuše, sej tūd tu nej napek; ampek tulku žalasten jest useglih najsm biu. Jest sm muojo ruobo kar ne lrbet uobajsu pa uob dume šu. Prov z lehkem srcem najsm šu, ampek po svajte muorem rauku cigani, če čm živet jen s svajčo, ne trebihe umrt. Pr nas b'še šlu, ampek pr vas ne lašku-slovanjskem jo pa vsak dan gurje.

U Postuojne m'je an štacnar djau, de muorem uod zdej neprej muojo ruobu najprej u laškem jezike ponūjet, jen šelej puotlej u slovanjskem. Ze ankret najsm vajdu koku b'nerjedu, zetu k'sm biu žje čez konfin. Ampek drugo rajžo buom žje vajdu, zetu ik buom vprašou našga gerspuda fajmoštra, če sm biu morde dvakret ruojen. Najbrš sm žje pozabu, zetu k'sm star ratou. Morde se je zgudlu, de sm biu uo poudne po lašku ruojen, jen pu ure puotlej pa po krajnsku. Buh vaj! Sej naj neč nemoguočenga ne svajte. Če je toku, puotlej ima Postuojnske štacnar prov. Ze nas Rijbenčane naj toku hedu, zetu k znamo uso suorto šprahie. Jen če aden uod nas tūd po muoči keder spi pozabi, tu neč ne škuode. Ampek aden k'zna samu lašku, jen če še distu čez nuč pozabi, muore drüh dan lajet koker pes ne kjetne. Jen toku muorjo lajet tisti ldje k'mjeni pravjo, de muorem najprej po lašku ponūjat. Če ne vrjamote pa u Šempjeter ne Kras pejte! Tam blize pajngofa k'se grje čez glajs so table, jen njerprvu je najmšku, puotlej pa slovanjsku. Prou glih toku koker tam u Milane. Še zdej mi ne misu pride, k'sm tam neritenke prodajou, de sm vidu trambaj črnu jen rmjenu pofarban. Ana velika, nuobel oštarija blize

pajngofa pa je jemajla jen še ima nepisanu z veličme puštabni Dioma eščelžijor pa bade fort. Nuja prov samu po rimšku. Keder buojo mjeni u Rijbenco pisali, de je tu njehalu, buom pa tūd jest u desjetih jezikeh muoje rešjeta prodajou.

Ze zdej grjem pa z muojo ruobo kar toku neprej po svajte, koker je mjeni ušječ. Jest prou na vajnt, kaj čjo vse uod anga buzga Rijbenčana jemot, sej ga vender naj anga bl künštenga človajka ne cajlem svajte. Pr vas je pa prov neruobe. U pondajlek sm se z anem tacen gerspudam k'samu ano špraho govori po ajzlpone pljelov, k'je is »Teranova« pršu. Ze cajt pregnat sm tu muojo fajfo pržgat, pa najsm jemu fajercajha. Gepud je nesprut mjene sedu, pa z muoščem am jabuku lüpu. Poprmosu sm ga po prvi šprahi, nej ni fajercajh posuode. Pa ga nej jemu, ampek u ane majhne škatelce, koker so naše veličke ze miše lovit je jemu ano suorto majhne svajčee, pa koker je ano pržgau, s je vseh pjet prstu nosmuodu. Puotlej je tu pa use skep mjeni dat, de buom sam pržgau. Jest sm du fajfo u ujsta, uon je pa fajercajh po pomuote skuz uoknu porinu, mjeni je pa jabuku z muoščem dau. Jest sm ga debjelu povličdu jen djau: »Buh se usmili, glih neruobej ste sturu!« Uon ie pa uodgovoru: »Deite ga sem, prekleta kudiča«.

RAČUN O IZVRŠENIH MIZARSKIH IN SLIKARSKIH DELIH.

Neki slikar je popravljaj slike in kipe v neki cenkvi v Rimu; nazadnje je podal tale račun:

Zadnjo večerjo izboljšal, L 2.40. Uboгим dušam, ki so obsojene v pekcl, napravil strašnejšo zunanost, L 5; egiptovsko temo trikrat prevlekel s firnežem, Suzani popravil del telesa, spokorni Magdalenl napravil sveže solze v oči in ji zboljšal obraz, L 4; apostolu Petru priredil spodnjo čeljust in mu prilepil v roko nebeški ključ, L 1; Judežu Iškarjotu brado rudeče prepleskal, mu torbo zakrpal in 30 srebrenikov pocinil, L 8; Nepomuku zakrpal obleko, mu naredil nove čevlje, L 5; nebeško lestvo, ki jo je vedil Jakob v sanjahi, izboljšal, L 1; Jožefu na begu v Egipt zakrpal čevlje, L 1'50; pekclenski ogenj osvežil in mošküm v peči napravil nove lase in trepalnice, L 1'50; Jožefu egiptovskemu zakrpal plašč, L 2; paradiž prevlekel s firnežem, Adamu zamazal desno stran, kači pa jezik podaljšal in ošpičil, L 8; smrt in ludiča nanovo prepleskal, prvi podaljšal koso, drugemu pa rep, L 3; kralju Davidu novo struno nategnil na harfo 14 L; smrti greh popravil in še enega boljšega zraven naredil, 1'50 L. Skupaj 65'90 L.

ČEMU PAČ FOTOGRAFIJA?

Ko so bili še conski okraji leta 1920. in je moral vsak potnik imeti potni list za notranjost države in ga pri vrodu na postaji železnice pokazati karabinerjem, je pomolil brkin svoj list, toda brez fotografije. Karabiner mu je ukazal it nazaj v njegovu vas po fotografijo. Brkin ves ogorčen:

»Nej strejla! Pej krku cajta te drži keder te toku nime? Kej nisem sam u naturi tle, pa bom huodu domu!«

KRONIKA NA TRŽIŠKI BRJACI.

Komare: »Buh dej Kume, pej kej bo ste povejdov novga«.

Kume: »Kej česte, de bom rjeku. Al znaste de niso še finili gaspadarji jemu ministratorji s fitam sekirat publiko?«

Komare: »Sen čüla sn, en mekaniko k' dela tam v aršenale san Roko je un dan šrajov, de so poklicali v hišo ministratorje, tam pej so jeh primli jemu dali pit ole.«

Kume: »Buh mu štrafej mater anka plačeli fet!«

Kumare: »Nje pej! Sej so anka tu basti ti gaspadarji jen žleht. Našme Franceti je gaspadar fetirov dvej kamri jen čülnu, pej je povlnu miše. Gaspadar se je pej še norčavov nu vprašov če pensira de mi bo fetirov kvartir s prešiči nu zajcami.«

Kume: »Buh me štrafej mater anka njemi. Ke pej, gaspadarji pe jemajo par-kete nu tapete.«

Komare: »Nu toku je viste kume. Pej šrajejo, de smo ni žleht jen ženija, oblast jeh mječi!«

Kume: »U mejsti pej šrajejo, de bojo dali vsim tistem disokrpatem, če bojo kričali, de nejmajo dela še »bando«!«

Kumare: »Ej, »bando«, nej strejla! Pej kej jem bo nicala banda če bojo bli lačni. Banda je za u teatro al pa činematografo.«

Kume: »In malora, ma ste šütasta. Vi ste sigurnu zastopila bando ne štrumente. Bando, sfrato jem bojo dali zestuopeste. Ze mejsta al pa teritorja bojo mogli odmarčirat.«

Kumare: »Alora anka mi drüzi, če ne bojo jemejle naše krave mlejka. Če ne smemo jeskat drüge krave, anka uona sama ne bo pršla u štalo se ponūjat ze jo movst.«

Kume: »Ej, ma ste sitna anka vi denes. Vsako besedo prijamate na »riverso«. Kej pr strejli česte, de kar anga človejka toka, de bo tudi kravo tokalu? Srečnu komare, denes ste natakkena koker bi s piatami balincala.«

Kumare: »Kej sm pej! Ze Bugam nu Pune.«

„Štemana Micka.“

Je Micika š'mana,
prav lepih rdečih lic,
najlepše vse je fare,
najgorša izmed Mic.
So lica vsa ji rdeča
kot purman čez in čez,
še fantov ji ne manjka,
je več bogatih vmes.
Za nos jih rada vodi,
vsat pravijo tako,
ne vidi pa, da čukec
se vsel je na glavo.
Vse vidi in vse sliši,
kaj Micka govori,
še to izve prav dobro,
kaj kuha pod lasmi.
Ko vestno vse popiše,
zleti pa ven med svet,
se gleda v Čuku Micka,
jezi se cvet deklet.

Krasno pismo.

Prosim da mi pošljete eno fino pušo. Z enim rolom za neh 4, 5, 6 gl. srčna želim da bo puša dobra in s svetlim rolom takoj mi odpište koli ko velja in koliko z dvem rolom ker bi jo potem še nekdo drug io naročil, najprvo mi odpište s pismo ali pa z dopisnico, brž mi jo pošljite ker denar bo gotov ali use hkrata ali pa pol odpište brž koliko velja ali 4, ali 5, ali 6 gl. želim dabo puša prav svetla z svetlim rolom le hitro io pošljite ko primete to pismo jest pa brž pošlem denar wes ali pa pol odpište hitro ali pošljem wes denar popred ali ne ali pride puša popred: puša mora biti lepa z svetlim rolom le hitro naglo, pušo bom imel za Jago ali lov. Antres na mene je (Ivan Mrak Pošta Podmelec in Kneza Temljine Tolmin in Küstenland) na srejdne puša z enim rolom odpište koliko velja puša z dvem rolom puša z lipm svetlim rolom dani neč rjav ne stara puša ali popravljen ampak novo in trdno 4, 5, ali 6 gl če ni puša svetla je na uza-

mem Ivan Mrak brž pošljite pušo in odpište, Post Podmelec Kneza Temljine No 83.

Naj sprejme tvrdka
Goriči ulica Municipio St. I
Saunig & Dokleva v
Goriči ulica municipjo St. I
kakor primete to pismo mi je brž
pošljite Jaz pa denar!

NAPITNICA.

Danes praznujemo Tvoj slavni god,
zato si nastavil vina poln sod,
še skuhaj ga in daj zraven kak piškot,
poleg pečenke pa sladok kompot.
Precej velik je že v hiši tvoj rod,
zato ker nisi hotel postati gospod,
boš pa dal hčeram par lepih dot,
ker si prejel več teh ženskih dobrot,
naj se varujejo najdražjih mod,
samo da so čedno in komod.
Bog naj jih varuje vseh nezdol,
da ne bo v hiši preveč sirot.
Do revežev vedno usmiljen bod'.
Varuj se vseh različnih zmot,
saj je znano, da nisi noben trot.
Pravico imej za svoj kažipot,
za bolezen na pljučih pa kreozot.
Ker nisi pevec, ne rabiš not,
ker nisi pesnik, ne boš delal od,
ker nisi pisatelj tudi ne epizod.
Če Te kdo vpraša, zakaj ne, reci — od kod?
Če se Ti hiša vžge, beži kakor Lot,
pa glej, da ne padeš kakor pilot.
Na cesti se varuj grdih krot,
in da Te ne napade kak falot,
da ne bo treba za oba porot,
ker je dandanes dosti zarot.
Varno hodi po zemlji tod,
bodi srečen vedno in povsod
za stara leta boš dobil kot,
varčuj za tobak, da bo za sprot.
Enkrat Te bodo nesli odtod,
takrat Te ne vzemi sam — zlod
ampak slovanska brata Ciril in — Metod.

HUMORESKA.

So grofje — vitezi bogati,
Mogočni so pa tudi knapi.
Ki znajo včasih črešnje brati,
Pa tud če suša jest pritiska
Od vinca naš vrhov'c zavriska
Kedo nas tak' lepo opiše,
Dobi v Fabru kos graščinske liše.
Da se ne bo zastonj trudil.
Po nepotrebem časa mudil.
A mi vrhovski sini,
Smo v blagor domovini.

TOČNOST.

Ubogi čevljarski Kopitar je bil zelo točen pri plačevanju najemnine, zato večkrat ozmerjan od gospodarja. Vedno obljublja biti točnejši. Ponoči zadnjega dne nekega meseca kratko po polnoči prebudi nekdo gospodarja iz spanja. Pogleda, kdo je, in zagleda pred seboj Kopitarja, ki prijazno pravi: »Gospodar, pravkar se je pričel nov mesec, prišel sem, da plačam svojo najemnino — da ne boste vedno govorili, da sem netočen.

PISMO S KRASA.

Karo mijo Nino.

Kon kvešta mija letera Ti volijo tatti sapere ke mi štaga propijo bene Ti no te podarja sapere kome torte Ti amo kon turo kore. Ma Te ga višto kvela ultima volta ke Te jert da noj kome Te me šepre gvaruavi. Anke ga višto šubito ke Te godito ke Te me mem kon kaval a Prečnjek Te jert propijo kontento. Ma me molto dešpijaži ke no podevo venjir kvela volta kon Ti perke mega dito mija mama, ke že tropo tardi. So ke te sa anke Ti ke no jera tardi, ke jera sole diči ore de šera. Spero ke no Te sera rabjado per kvel vando Te vin a Sapolaj Te kontaro tuto. Ti prego di venjir presto.

Ti mando cento šaludi i Te li prendi on tuta kontinteca tina la morta. Tua Ostinela. Adijo.

Pravijo, da so vneti zadrugarji kupili mostno tehtnico za L 300 in jo prodali mlekarji na Prestanku za L 3000.—. Majhen dobiček, za silo pa je le!

Pravijo, da se je ouločil obč. tajnik v Slavni, da bo napravil izpit za »lusi« inženrja, ker mora imeti doktorat, ako hoče ostati v službi. Sicer pa ima tako dva »kšeta«, pa naj enega pusti, posebno ker je včasih se ponoči zaposlen.

Pravijo, da jih marsikedo po nedolžnem sliši v Drežnici zaradi »Čuka«.

Pravijo, da se že selio z juga dreženske ptice, ki imajo daljši »take kot noga« vicel!

Pravijo, da nekateri zelo žele videti Pečanskega mežnarja v »Čuku« ako le dobe kaj podobnega med »pravijo«, že »pravijo«, da je to on; »Čuk« »pravi«, da »ne pravi« on pač pa »pravi«, da bode »pravu«, od vseh teh »nepravežev«.

Pravijo, da je »Čuk« poslal posebnega poročevalca na Pečine, vsled tega, ker je zadnji, pravi »pravil«, da istih še ni obiskal. Bojte se ga.

Pravijo, da nameravajo istotam ustanoviti dve novi koristni društvi, 1.) Abstinčno; 2) društvo »opravljivosti«. Čuk želi obema obilo napredka, dvomi pa, da bi bil pri Abstinčnem društvu ker nameravajo vzeti v odbor samo ženske, in to tiste ki ga najraje srkajo.

Pravijo, da je v gostilni pri »Firbarju« zato toliko gostov, ker nameravajo vsi drugi gostilničarji zapreti svoje lokale vsled same zgube, ker ne pade nič dežja.

Pravijo, da pride v Idriji v »via miniere« 16 deklet na enega vojaka, zato so sklenile, da se vse ostale oženijo na račun vojne odškodnine.

V kraljestvu palčkov v Gorici v „Trg. Domu“.

Naznanjamo veselo vest, da v nedeljo dne 18. in v ponedeljek dne 19. marca (praznik sv. Jožefa) ob 4. uri pop. so bo predstavljala v »Trg. Domu« v Gorici »unobeško-lepa otroška igra« v kraljestvu palčkov. Igra s petjem, spremljevana z orkestrom očara gledalce. Veličastni kostumi, rajsko-lepe vile, množica malčkov in prtilkavcev z dolgimi bradami nas popelje s tega okuženega sveta v kraljestvo

palčkov-malčkov. Le pogledajte palčke s svojim kraljem na pričujoči sliki. Vse lepši bodo v »Trg. Domu« v nedeljo in ponedeljek. — Zato vsi v »Trg. Domu«. — Vstopnice so na prodaj v »Narodni knjigarni« v Gorici, Via Carducci št. 7. — Pohitite z nakupom, kajti za nedeljsko predstavo so vstopnice po večini že razprodane. — Na veselo svidenje

—o—

Pravilo v Solkanu, da se je ustanovila nova kulturna centrala. V gostilni M. so izpostavili posebno vabljivo lice, ki jo še »Čuka« omamilo. — Toda »Sova« mu je prepovedala zahajati na to pašo in bati se je, da se i drugim podobno zgodi. Tako zgubijo kulturni delavci še to ognjišče.

Pravilo, da je v Solkanu toliko gostiln, da si je morala gostilna M. preskrbeti novo »reklamo«, ki nekatere goste sicer privabi, druge pa odbija. Ko pa Čuk trli po Solkanu, se nad dotično gostilno dvigne 100 m višje, v čistejši zrak.

Pravilo, da »Čuk« vse iztakne. Tudi je izvedel, da so sklenili poročiti vse »kraške vdove«. Prvi da pride na vrsto »Ponikovski Trattor«. Vse je že pripravljeno, manjka samo še zvedeti, katera bo »nevesta«. Čuk na palci pa bo vabljen na »ohcet« z ženo sovo in prijatelji! Obveščeni bo pravočasno, da si bo lahko kupil »frak«.

Pravilo v Nabrežini, da je sklenila štacionarska republika zapoditi iz društva vse one fante, ki ne dobijo punc iz Mavhinj, ki imajo moderne copate.

Pravilo, da Gorica zasluži imeti prefekturo. Saj se v zadnjem času dogajajo reči, ki bi delale »čast« velikim glavnim mestom. Čuk misli namreč na ostudno afero, katere žrtev so bile male dekčice iz šole »Frinta« Via Codelli. Še v Rimu se take reči ne dogajajo. In v Gorici še prefektur ne nimamo!

Pravilo v Idriji, da operetna družba zato ne more prirediti v Gorici predstave, ker je zdravnik »primidoni« prepovedal vožnjo z avtomobilom.

Pravilo, da na Dol-Otlici za nekatere krčmarje ne velja policijska ura. Točijo cele noči.

OBŽALUJE ČIN.

»Obdolženi ste, da ste naklestili svojo ženo ter jo tako hudo poškodovali in prizadeli toliko ran, da je morala sirota dva tedna prebiti v postelji. Razbili ste tudi en stol na njeni glavi. So priznate krivega?«

»Da gospod!«

»Ker tedaj priznavate, smem tudi domnevati, da obžalujete.«

»Da gospod sodnik. Stol je bil čisto nov ter se je na tak način razčesnil, da ga ni možno več popraviti.«

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Trnovo pri Gorici. Preosebno, zato koš. Saj deklet, ki bi se radi možile, povsod dovolj, ne samo v Trnovem pri Gorici. — Bukovica. Pustite jezik, iz terega se dá narediti 99 porcij, da ne izve do gostilničarji zanj. — Nekdo. Vi nam pošiljate bratski pozdrav, a trdite, da niste »čuk«. Potemtakem sem pa jaz, vi ste moj brat. — Pliskovica. Preosebno, smelo nerazumljivo. — Šmihel. Čuk je izvedel iz Šmihela o nekem dekletu čudne reči. Danes bo zamolčal, drugič pa morda ne. — Šmihel. Zopet. Nekaj o mrežah, tisti ki lasé skupaj držijo in v tistih, ki tam lovijo, katere so bolj trpežne, ne vemo. Danes bomo molčali. — Šturje. Malo list, malo v koš. — Trnovo. Eno smo črtali. Je bila tudi za »Čuka« predebela. Potem smo črtali še tisto o zrakoplovih, ki tudi preveč zasoljena. — Šoferndorf. Morda drugič. — Otlica. Ne — memo mi, ne kdor upira v rokopolis oči. Pa drugič. — Pesem dekleta. Manjka pile, Čuk jo je pa izgubil. — Hruševje. Saj bi vas nabili, če bi vedeli za vas in vaš dopis. Zato raje ne, če je preosebno. — Banjšice. Ne vemo natančno, kaj mislite. Vsak dopis naj bo jasen, nepreoseben. Naj se posebej v pismu obrazloži, zakaj gre. — Polane, Labinje, Trebenče. Vse na en mal hočete. Vemo, da so dekleta tu pa tam

Zakaj na vozu čuk s kolesom?
Čemu si išče nov »meštr«?
Preveč je menda hlač potrgal
in bunk prenesel... Ni hudr!
Na Stolnem Trgu Čuk Elija
mašino krasno mu proda,
in čukč potji se, reko, šiva,
cel božji dan vrti, drdra...
Presrečni čuk veselja vriska,
okrogel trebuh je dobil,
saj mu mašnica lire nosi,
mošnjiček so mu je zredil...
Tatovi nič ga ne skrbijo?
In roparji, prav nič? Zares?
Kako? za pasom — grom in strela!
nabasan nosi samokres...
Presrečni čukč, saj Piazza Cavour
pri žlahti vsega se dobi...
Kolo, mašine, samokrese,
ELIJA ČUK ti priskrbi!

GORICA - Piazza Cavour
(Stolni Trg) št. 9 na levo...
Kupujte dvokolesa, šivalne
stroje, puške in samokrese
(edino pri tvrdki)

ELIJA ČUK, ki jamči za solidnost blaga.
Cene konkurenčne.

lahko komiselja, a ne razumemo, zakaj se Vi jezite nanje. — Renče. V koš, kor je dolgo in široko. — Opčine. Čuk bro ve, da je »ajerkonjak« boljši kot je di ricmanje; vlada ga je tudi predala za svoje zveste prijatelje, za so-raznike je na še vedno »olje di ricmanje«. Rute. Drugo v koš. — Cerčno. Slabo sano. brez soli, brez jesiha. — Nekovo. kapišo, šenjor. ki škuži tanto! — Narin risant Petro Delkarso. Slabo pisano. Ti- a mati lahko hčer sama nauči plesat in ni treba plačati 50 lir, kot bi jo naučil kak na palci. — Otlica. Preosebno. meža. Veste, so stvari, pred katerimi le oramo imeti malo rešpektota. Razen dr- o katerih ne vemo, kako nastanejo, vseh poslancev so to tudi razne nesre- kaj bi tedaj žalili ljudi. Neodati klepe- lje in biti sam klepetulja cele dežele, je velik šport. — Sužid. Neumljivo. Kaj islite? — Komen. Vrag pogruhtaj vašo savo. — Rog. 110 kg kvant lahko nese in človek? To je malo. Vi pa hočete, da in ubogi Čuk nese za eno ladijo. — Laz- e. Preslabo pisano. Prvo šola, potem do- jisi. — Čekovske novice. Za nas neupo- abno. Drugič. — Sežana. Kakšen pomen ma Vaše sporočilo? Za nas nobenega. Morda samo za vas. Tedaj — v koš! Planina. Nič. Če Čuk hodi okrog, tudi kaj vidi. Vi pa ne poveste nič. Materija. Take stvari opravite prvo doma. Pa- trič. Na čunjo pisanih dopisov ne beremo, ker se ne pečamo z raziskovanjem zago- netnih pisav starega veka. Pošljite drugič v muzej. — Montenero. Altra volta!

Robič. Če Čuk nabrusi svojo pilo, se pe- sem opili do prihodnjic. Sv. Križ. Pev- ci, pevci! Povsod vas imajo na piki! Ali ste res tako poredni? Dobravlje. Pe- sem rabi še kladive in nakovalce, ne samo pile. Tudi pogroji jo ie še treba. Idrija. Osebno. — Barkovlje. Preslabo pisano, ne umljivo. — Še več dopisov: V koš!

POZOR!

Gostilna, trgovina, združena s trafikko in z državnimi mono- poli z gostilniškim in trgovskim inventarjem vred, z zemljiščem in gospodarskimi poslopi nahajajoče se blizni državne ceste, se vsled **ODDA V NAJEM.** Več se izve v „Narodni Tiskarini“ v Gorici.

Razprodajalci!

Ako vam vse „Čuke“ poberejo, naročajte jih večje število!

Josip Kerševani

mehaničar in puškar v Gorici, Stolni trg 9, desno.

Zaloga raznih šivalnih in kmetijskih strojev, dvokoles, pušk in samokresov, ter vseh posameznih delov, spadajočih v mehanično in puškarsko stroko. Strokovni, brezplačen pouk v umelnem vezanju in krpanju.

Lastna delavnica in popravilnica, Stolni trg 5, Poniklanje in lakiranje v vsaki barvi. Priporočam vsakomu Original Mundlos šivalne stroje, ker so najbolj zanesljivi, za te jamčim 15 let.

IVAN TEMIL

GORICA - Via Carducci šte. 6

(zraven drogerije Mazzoli)

BRUSAR IN NOŽAR

V delavnici so nameščeni delavci specialisti za omenjena dela kakor tudi za popravljanje vseh operacijskih predmetov.

Brusi brivne in žepne nože, škarje in knjigoveške ter vse druge nože in rezila.

Za čas košnje dospejo najbolj pristni in garantirani kamni - osle bergamske za brušenje kos. Delavnica na električno gonilno silo z bogato zalogo predmetov, kakor nožev, škarij, brivnih nožev, najelegantnejših žepnih nožev, sploh vseh rezil.

Zaloga toaletnih predmetov

ZA IZVRŠENA DELA JAMČI.

VELIKE ZALOGE

PO ZNIZANIH CENAH (AL RIBASSO)

izredna prodaja blaga tovarnarjev

NA DEBELO!

NA DROBNO!

VIDEM (Udine) - Via Savorgnana 5 - (Udine) VIDEM

Prodaja velikega štok blaga po izjemno znižanih cenah se nadaljuje.

Tedenski dar: Če predložite določeno številko lota (ruota di Venezia), dobite urezano obleko za gospoda ali za gospo.

*Za vsakih 100 L pri nas nakupljenega blaga dobe gg. odjemalci eno številko imenovane loterije.

Navedemo nekatere predmete:

Nosne rute obšivane	L. 0.75	Kosmate brisače	L. 2.75	Jopice za gospe	L. 5.90
Nogavice za ženske	" 2.95	Družinsko platno	" 2.95	Spodnje krilo rekamirano	" 9.50
Prti za čaj	" 1.25	Platene kravate	" 3.50	Kombine za gospe	" 14.90
Volnene moške nogavice mešane	" 1.50	Naramnice z dvojnato lastiko	" 3.50	Rjuhe z azurjem	" 29.90
Kosmala tkanina	" 1.90	Rekamirani živolki	" 3.50	Posteljno pogrinjalo	" 29.90
Brisače za kuhinjo	" 1.90	Brisače rekamirani krep živolki	" 3.95	Pogrinjalo belo iz pristne volne	" 39.90
Prtiči obšili	" 2.50	Angleška tkanina zvana Pelle	" 3.95	Žimnice	" 49.90
Madapolam za srajce, meter	" 2.50	uovo inglese meter	" 3.95	Brisače umetno vezane na obeh straneh	" 55.90
Švicarsko vezenje	" 2.50	Dvonitnik 100 cm.	" 4.25	Prešiv barvan z belim platnoma	" 64.90
		Obposteljni tepih	" 4.90		

Bogata izbira moškega in ženskega sukna, perila, platna, tkanine, maj, tepihov, zaves, potrebščin za neveste.

Direktni uvoz žim za posteljnake.

Opazke: Vsak predmet, ki ne ugaja bodisi vsled cene ali okusa se vzame nazaj.

Velika stalna razstava z zaznamovanimi cenami.

CENE STALNE.

◆◆◆◆◆ Prodaja pod postavljenimi nadzorniki od 9-12 in od 14-18. ◆◆◆◆◆

VIDEM (Udine) - Via Savorgnana 5 - (Udine) VIDEM

Giornali

BIBLIOTECA

83

UNIVERSITÀ